

บทความการวิจัย

ทัศนคติต่อการทำประกันชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด

ATTITUDE TOWARDS LIFE INSURANCE OF THE PEOPLE OF MUANG

MUNICIPALITY ROI ET PROVINCE

สมร อนันต์

หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย 1) เพื่อศึกษาลักษณะของผู้ทำประกันชีวิต ปัจจัยความคุ้มค่าในการประกันชีวิต ทัศนคติต่อการตัดสินใจทำประกันชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด 2) เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการทำประกันชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองจังหวัดร้อยเอ็ดกับลักษณะของผู้ทำประกันชีวิต 3) เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยความคุ้มค่าในการประกันชีวิต ประกอบด้วย ด้านการลงทุน ด้านการออม ด้านการให้ความคุ้มครอง ด้านความมั่นคง และด้านสิทธิประโยชน์ทางภาษีส่งผลต่อทัศนคติต่อการทำประกันชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ทำประกันชีวิต จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test ค่า F-test และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้ทำประกันชีวิตส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง อายุอยู่ระหว่าง 31-40 ปี สถานภาพ สมรส จำนวนบุตร 1 คน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001-50,000 บาท ทุนประกันชีวิต 100,001 – 300,000 บาท ระยะเวลาประกันชีวิต 15 ปี.และอัตราผลตอบแทนรวมตลอดระยะเวลาตามสัญญา 100-200% 2) ปัจจัยทัศนคติต่อการทำประกันชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ในภาพรวม และรายด้าน อยู่ในระดับความสำคัญมาก และปัจจัยความคุ้มค่าในการประกันชีวิต ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับความสำคัญมากที่สุด โดยเรียงจากมากไปหาน้อยคือ ด้านการให้ความคุ้มครอง ด้านการออม ด้านการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษี ด้านความมั่นคง และด้านการลงทุนตามลำดับ 3) ผู้ทำประกันชีวิตที่มี อายุ สถานภาพ จำนวนบุตร รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ทุนประกันชีวิต ระยะเวลาประกันชีวิต และอัตราผลตอบแทนรวมตลอดระยะเวลาสัญญา แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการทำประกันชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองจังหวัดร้อยเอ็ด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 4) ปัจจัยความคุ้มค่าในการประกันชีวิตมีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อการทำประกันชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เรียงตามลำดับ คือ

ด้านการใช้ประโยชน์ทางภาษี ด้านการให้ความคุ้มครอง ด้านการออม ด้านการลงทุน และ ตัวแปรทั้ง 4 สามารถอธิบายการผันแปรของ ทักษะคติต่อการทำประกันชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองจังหวัดร้อยเอ็ด ได้ร้อยละ 15.60

คำสำคัญ: ทักษะคติ, ประกันชีวิต, ร้อยเอ็ด

ABSTRACT

The goals of this study are as follows: 1) to study the characteristics of the life insured. Worthiness influences the attitudes and decisions of Roi Et residents regarding life insurance. 2) To compare the attitudes of people in the Roi Et municipality toward life insurance with the characteristics of the life insured. Security and tax benefits affect the attitudes toward life insurance of the people of Roi Et municipality and Roi Et Province. The sample consisted of 400 life-insured individuals. The data collection tool was a questionnaire. The statistics used for analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, F-test, and multiple regression analysis.

According to the findings, most life insured were females between the ages of 31 and 40, with a married marital status and several children; and 2) their average monthly income ranged between 40,001 and 50,000 baht. The sum assured was 100,001–300,000 baht, the life insurance period was 15 years, and total returns throughout the contract period were 100–200%. On a very important level and the worthiness factor for life insurance as a whole and in each aspect was at the highest level. in descending order: protection coverage, savings, tax privileges, life stability, and investment, respectively. 3) Life-insured persons with age, status, number of children, and average monthly income. The life insurance capital and the total rate of return over the contract period differed. At the statistical significance level of 0.05, there were different attitudes towards life insurance among the people in Roi Et municipality. 4) The worthiness of life insurance had an influence on the attitude towards life insurance of people in the municipality of Roi Et Province with statistical significance at the 0.05 level, respectively, on the aspects of tax

privilege, protection savings, and investment, and all 4 variables could explain the variation in attitudes towards life insurance of the people in the Roi Et municipality of Roi Et Province at 15.60 percent.

Keywords: Attitude, Life Insurance, Roi Et

ภูมิหลัง

สิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิตของมนุษย์ได้แก่ ปัจจัย 4 ซึ่งมนุษย์ทุกคนต้องการอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย มีที่อยู่อาศัยที่มีความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน มีเครื่องนุ่งห่มที่จะให้ความอบอุ่นแก่ร่างกาย และมียารักษาโรค เพื่อให้ชีวิตอยู่ต่อไปได้ ดังนั้นธุรกิจประเภทประกันชีวิตจึงเข้ามามีบทบาทต่อสังคมมนุษย์ ประกันชีวิตจึงเป็นการชดเชยรายได้ที่ต้องสูญเสียไปอันเนื่องมาจากการเสียชีวิต ทุพพลภาพ ถาวรสิ้นเชิง หรือชราภาพ โดยบริษัทประกันชีวิตจะจ่ายเงินตามจำนวนที่ระบุไว้ให้แก่ผู้เอาประกันภัยหรือผู้รับประโยชน์ตามที่กำหนดไว้ในกรมธรรม์ประกันชีวิต (ศูนย์คุ้มครองผู้ใช้บริการทางการเงิน, 2565)

ในอดีตการทำประกันชีวิตเป็นเรื่องที่ไกลตัวสำหรับผู้บริโภคส่วนใหญ่ เพราะคิดว่าเป็นเรื่องที่ไม่จำเป็นเพราะ จะต้องมีการจ่ายค่าเบี้ยประกันและยังมองไม่เห็นถึงประโยชน์ที่จะได้รับ รวมถึงปัจจัยด้านเศรษฐกิจสังคมด้วยประกันชีวิตเป็น ธุรกิจหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เนื่องจากเป็นสถาบันการเงินที่รับความเสี่ยงที่เกิดขึ้น ต่อชีวิตและทรัพย์สินของบุคคลและธุรกิจ รัฐบาลจึงให้ความสำคัญและสนับสนุนธุรกิจประกันชีวิตการบริการของสถาบัน การเงินต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับองค์กรของตนเองสร้างความสามารถในการแข่งขัน ความสามารถในการ ทำกำไร ทำให้ธนาคารพาณิชย์ไทยต่างพยายามที่จะพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการให้มีความหลากหลาย เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าอย่างครบวงจร การทำประกันภัยเป็นเครื่องมือหนึ่งที่ช่วยสร้างวินัยในการออมเพื่อไว้สำหรับเป็นทุนการศึกษาให้บุตรหลานด้านการออมเพื่อใช้จ่ายในวัยเกษียณด้านการให้ความคุ้มครองช่วยบรรเทาความเดือดร้อนเรื่อง การเงิน และด้านความมั่นคงของรายได้ให้แก่ผู้เอาประกัน จากประโยชน์มากมายดังที่กล่าวมานี้เพื่อตอบสนองความต้องการของบุคคลที่มีความเสี่ยงและตั้งข้อคำถามต่อการทำประกันภัย (พิมพ์กานต์ เพ็งสว่าง, 2564)

การทำประกันชีวิตนับเป็นเครื่องมือหนึ่งที่จะช่วยลดความเสี่ยงในอนาคตเมื่อเกิดเหตุการณ์ ที่ไม่คาดคิดในอนาคตที่ไม่สามารถประมาณการสิ่งที่จะเกิดในอนาคตได้ การทำประกันชีวิตมี ประโยชน์หลาย ด้าน ได้แก่ การคุ้มครองผู้ทำประกันชีวิต ช่วยให้ผู้ทำประกันสามารถบริหารจัดการกับ ความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นกับชีวิตในอนาคตของผู้ทำประกันชีวิตหรือครอบครัวให้ดีขึ้น ทำให้สามารถลดภาระค่าใช้จ่ายทางการเงินที่จะเกิดขึ้นหากเกิดการสูญเสียกับผู้ทำประกันภัย การเพิ่มความมั่นคงทางการเงินให้กับผู้ทำประกันชีวิตและครอบครัว เช่น เป็นเงินสำรองให้กับครอบครัวไว้ใช้ อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือในการวางแผนการออมเงินและเป็นการลงทุนในระยะยาว ตลอดจนเป็นเครื่องมือในการวางแผนภาษีบุคคลธรรมดาได้อีกด้วย (ณัฐยา ภัทรกิจจานุรักษ์, 2560)

ในยุคปัจจุบันกับภาวะสถานการณ์เปลี่ยนแปลงของสภาพเศรษฐกิจและสังคม วิวัฒนาการที่ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วไม่ว่าจะเป็นทางด้านการศึกษา ด้านเศรษฐกิจ ด้าน การเมือง ด้านสังคมด้านสุขภาพ โรคระบาดและด้านเทคโนโลยีสิ่งเหล่านี้ส่งผลให้พฤติกรรม ของมนุษย์มีการปรับเปลี่ยนไปตามสิ่งเร้า ความเจริญในด้านต่าง ๆ ทำให้ค่านิยมใหม่ของสังคม เปลี่ยนแปลงไป เช่น การมีบุตรน้อยลง การเป็นโสดมากขึ้น การพึ่งพาตนเองสูงขึ้น ทำให้เกิด จำนวนผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น และเข้าสู่สังคมของผู้สูงอายุอีกทั้งในปัจจุบันและอนาคตอาจมีโรคอุบัติ ใหม่เกิดขึ้นมากมาย ดังนั้นการวางแผนการออมหรือการลงทุนเพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมาย ทางการเงินตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ปัจจุบันการเก็บออมหรือการลงทุนก็มีรูปแบบที่ หลากหลายออกไป เช่น การฝากธนาคาร การซื้อสลากออมสิน พันธบัตรรัฐบาล หุ้นกู้เอกชน กองทุนรวม รวมถึงการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์การประกันชีวิตควบคู่การลงทุน ซึ่งในแต่ละ ประเภทก็จะให้ผลตอบแทนที่แตกต่างกันออกไป ทั้งนี้หนึ่งในวิธีของการลงทุนที่ได้รับความนิยม ในวัยทำงานที่ต้องรับผิดชอบภาระภาษีนั้นก็คือประกันชีวิต การทำประกันชีวิตเป็นส่วนหนึ่งของการวางแผนเพื่อลงทุนให้มีความมั่งคั่งในอนาคต จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาจึงสนใจศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการทำประกันชีวิตเพื่อการ ลงทุน เพื่อนำผลการศึกษาไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงการให้บริการของบริษัทประกันชีวิต ให้ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคเพื่อเพิ่มจำนวนผู้ทำประกันชีวิตเพื่อการลงทุน (วรรณภา ฮาเซ๊ะ, 2565)

จากความสำคัญของที่อยู่อาศัยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเรื่อง ทักษะคิดต่อการทำประกันชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อศึกษาถึงทัศนคติต่อการทำประกันชีวิตและได้ ข้อมูลสำคัญเพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับบริษัทประกันชีวิตนำมาใช้ในปรับปรุงกลยุทธ์ทางการตลาดของการประกันชีวิต และเป็นข้อมูลสำหรับผู้ต้องการทำประกันชีวิตใช้ในการตัดสินใจทำประกันชีวิต

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร คือ ประชาชนในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งมีจำนวน 158,149 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2564, เทศบาลเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด)

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด การกำหนดขนาดตัวอย่าง โดยคำนวณจากสูตรของ Yamane (1974) โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และระดับค่าความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 (กัลยา วาณิชย์ปัญญา, 2560, น.74) ได้กลุ่มตัวอย่าง 400 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาครั้งนี้มุ่งเน้นถึง ทักษะคติต่อการทำประกันชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับการประกันชีวิต แนวคิดความคุ้มค่าในการทำประกันชีวิต แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม และแนวคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจ

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย

ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1) ลักษณะของผู้ทำประกันชีวิต ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ จำนวนบุตร รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ทุนประกันชีวิต ระยะเวลาทำประกันชีวิต และอัตราผลตอบแทนรวมตลอดระยะเวลาตามสัญญา

2) ปัจจัยความคุ้มค่าในการประกันชีวิต ประกอบด้วย ด้านการลงทุน ด้านการออม ด้านการให้ความคุ้มครอง ด้านความมั่นคง และด้านสิทธิประโยชน์ทางภาษี ตามแนวคิดของสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง (2546 อ้างใน ดลชนก นะเสื่อ, 2558)

ตัวแปรตาม คือ ทักษะคติต่อการทำประกันชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด

4. ขอบเขตด้านสถานที่

เขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด

5. ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาในการศึกษา 3 เดือน ในระหว่างเดือน กรกฎาคม - กันยายน 2565

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดให้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ลักษณะของแบบสอบถาม มี 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะของผู้ทำประกันชีวิต ประกอบด้วย ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน จำนวน 6 ข้อ แบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยความคุ้มค่าในการทำประกันชีวิต ประกอบด้วย ด้านการลงทุน ด้านการออม ด้านการให้ความคุ้มครอง ด้านความมั่นคง และด้านสิทธิประโยชน์ทางภาษี ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Likert's Five Rating Scale) จำนวน 15 ข้อ

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อการทำประกันชีวิตของประชากรในเขตเทศบาลเมืองจังหวัดร้อยเอ็ด ประกอบด้วย มิติผลิตภัณฑ์ มิติราคา มิติทำเลที่ตั้ง และมิติการส่งเสริมการตลาด แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Likert's Five Rating Scale) จำนวน 5 ข้อ

เกณฑ์การให้คะแนนในส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

คะแนน

5 คะแนน	หมายถึง	มากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	มาก
3 คะแนน	หมายถึง	ปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	น้อย
1 คะแนน	หมายถึง	น้อยที่สุด

การแปลความหมายระดับความสำคัญโดยเทียบค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ของเบสท์ (Best, 1981)

คะแนนเฉลี่ย	4.21-5.00	หมายถึง	มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.42-4.20	หมายถึง	มาก
คะแนนเฉลี่ย	2.61-3.40	หมายถึง	ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.81-2.60	หมายถึง	น้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00-1.80	หมายถึง	น้อยที่สุด

2. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติต่อการทำประกันชีวิตของประชากร และนำข้อมูลที่ได้มาทำการสร้างเป็นแบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหาที่จะศึกษา

2. ทำการสร้างแบบสอบถามที่เกี่ยวกับลักษณะของผู้ประกันชีวิต และปัจจัยความคุ้มค่าในการทำประกันชีวิตประกอบด้วย ด้านการลงทุน ด้านการออม ด้านการให้ความคุ้มครอง ด้านความมั่นคง และด้านสิทธิประโยชน์ทางภาษี และทัศนคติต่อการทำประกันชีวิตของประชากร

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อทำการตรวจสอบ ข้อบกพร่อง และนำข้อเสนอนั้นมาทำการปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความสมบูรณ์และเที่ยงตรงมากยิ่งขึ้น แล้วนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบความสอดคล้องของแบบสอบถามกับวัตถุประสงค์ในการวิจัย

4. การหาค่าความเที่ยงตรงของเครื่องมือ นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านทดสอบหาความสอดคล้องของแบบสอบถามกับวัตถุประสงค์ในการวิจัย โดยใช้วิธีการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Item Objective Congruence) โดยมีหลักเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

+1 หมายถึง ผู้ทรงคุณวุฒิแน่ใจว่าคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหา สามารถนำไปวัดได้อย่างแน่นอน

0 หมายถึง ผู้ทรงคุณวุฒิไม่แน่ใจว่าคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหา ไม่แน่ใจว่าจะนำไปวัดได้

-1 หมายถึง ผู้ทรงคุณวุฒิแน่ใจว่าคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับเนื้อหา ไม่สามารถนำไปวัดได้อย่างแน่นอน

5. การหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม (IOC) โดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC หมายถึง ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence)

R หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด

N หมายถึง จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

ถ้าค่าดัชนี IOC ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 1 ซึ่งมากกว่า 0.50 ถือว่าข้อคำถามนั้นใช้ได้ สามารถนำไปใช้ได้ ถ้าข้อคำถามใดมีค่าน้อยกว่า 0.50 ข้อคำถามนั้นก็ถูกตัดออกไป หรือนำไปปรับปรุงแก้ไขใหม่ให้ดีขึ้น

6.ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อทำการตรวจสอบอีกครั้งแล้วนำมาแก้ไขให้สมบูรณ์ก่อนนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

7. หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะแล้วไปทดลองใช้ กับกลุ่มเป้าหมายที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม(Reliability) ของแบบสอบถามและทำการวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ด้วยวิธี Cronbach's Alpha coefficient ของ Cronbach (1974) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.954 ถ้าความเชื่อมั่นมีค่าตั้งแต่ 0.71 – 1.00 แสดงว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นสูง) (Garett, 1965, p. 29) สามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลได้

สรุปผล

1. สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ทำประกันชีวิต จำนวน 400 คน พบว่า ผู้ทำประกันชีวิตส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง ร้อยละ 54.00 มีอายุอยู่ระหว่าง 31-40 ปี ร้อยละ 62.00 สถานภาพสมรส ร้อยละ 92.75 จำนวนบุตร 1 คน ร้อยละ 34.75 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001-50,000 บาท ร้อยละ 43.25 ทุนประกันชีวิต 100,001 – 300,000 บาท ร้อยละ 93.50 ระยะเวลาประกันชีวิต 15 ปี ร้อยละ 59.75. และอัตราผลตอบแทนรวมตลอดระยะเวลาตามสัญญา 100-200% ร้อยละ 86.00

2. ผลการวิเคราะห์ค่าระดับของตัวแปร พบว่า ตัวแปรทัศนคติต่อการทำประกันชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับความสำคัญมาก ($\bar{X} = 3.72$) ปัจจัยความคุ้มค่าในการประกันชีวิต พบว่า ปัจจัยความคุ้มค่าในการประกันชีวิตในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับความสำคัญมากที่สุด ($\bar{X} = 4.30$) เมื่อพิจารณา และพบว่ามีความสำคัญอยู่ในระดับสำคัญมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อยคือ ด้านการให้ความคุ้มครอง ($\bar{X} = 4.35$) ด้านด้านการออม ($\bar{X} = 4.34$) ด้านการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษี ($\bar{X} = 4.32$) ด้านความมั่นคง ($\bar{X} = 4.29$) และด้านการลงทุน ($\bar{X} = 4.23$) ตามลำดับ

3. ผลการเปรียบเทียบทัศนคติต่อการทำประกันชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกตามลักษณะของผู้ทำประกัน พบว่า ผู้ทำประกันชีวิตที่มี อายุ สถานภาพ จำนวนบุตร รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ทุนประกันชีวิต ระยะเวลาประกันชีวิต และอัตราผลตอบแทนรวมตลอดระยะเวลา สัญญา แตกต่างกันไป มีทัศนคติต่อการทำประกันชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด แตกต่างกันไป ส่วนเพศ แตกต่างกันไป มีทัศนคติต่อการทำประกันชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของทัศนคติต่อการทำประกันชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดร้อยเอ็ดกับปัจจัยความคุ้มค่าในการประกันชีวิต พบว่า ปัจจัยความคุ้มค่าในการประกันชีวิตมีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อการทำประกันชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ด้านการใช้ประโยชน์ทางภาษี (X_5) ด้านการให้ความคุ้มครอง (X_3) ด้านการออม (X_2) ด้านการลงทุน (X_1) ส่งผลต่อทัศนคติต่อการทำประกันชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ตามลำดับ และ ตัวแปรทั้ง 4 สามารถอธิบายการผันแปรของทัศนคติต่อการทำประกันชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ได้ร้อยละ 15.60 สามารถเขียนสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบได้ดังนี้

$$\hat{Y} = 4.386 + 0.225X_1 - 0.356X_2 - 0.571 X_3 + 0.485X_5$$

อภิปรายผล

ผลการศึกษาเรื่อง ทัศนคติต่อการทำประกันชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด มีประเด็นสำคัญที่น่าเสนอได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ทัศนคติต่อการทำประกันชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับความสำคัญมาก ข้อที่มีความสำคัญ 3 อันดับแรกคือ ผู้ทำประกันชีวิตมีความเชื่อมั่นว่าการทำประกันชีวิตเป็นการวางแผนทางการเงิน ผู้ทำประกันชีวิตมีธุรกรรมทางการเงินอื่นกับบริษัทประกันชีวิต และ ผู้ทำประกันชีวิตเชื่อมั่นว่าการทำประกันชีวิตทำให้ความมั่นคงปลอดภัยทางการเงินในอนาคต ตามลำดับ ทั้งนี้เพราะความเชื่อมั่นเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้ทำประกันชีวิตใช้ในการตัดสินใจเลือกทำประกันชีวิตกับบริษัทประกันชีวิตที่มีความน่าเชื่อถือ และมีความเสี่ยงในการลงทุนต่ำ สอดคล้องกับผลการศึกษาของอนงค์นาฏ จิตแสนสวย (2563) เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิต ควบการลงทุนของลูกค้ายุคใหม่ เอไอเอยูนิคัลลิค ของบริษัทเอไอเอ จำกัด ที่พบว่า การตัดสินใจ

ทำประกันชีวิตอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับผลการศึกษาของนิสาร์ตัน กระจ่างศรี (2561) เรื่อง การศึกษาความไว้วางใจการรับรู้ความเสี่ยงและทัศนคติต่อช่องทางกำหนดยประกันแบบเดิมที่ส่งผลต่อความตั้งใจซื้อประกันชีวิตผ่านบริการ Insurance Agent ของผู้บริโภคนในจังหวัด กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริโภคมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความไว้วางใจ การรับรู้ความเสี่ยง และทัศนคติต่อช่องทางกำหนดยประกันแบบเดิมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยความคุ้มค่าในการประกันชีวิต พบว่า ปัจจัยความคุ้มค่าในการประกันชีวิตในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับความสำคัญมากที่สุด เมื่อพิจารณาและพบว่ามีความสำคัญอยู่ในระดับสำคัญมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อยคือ ด้านการให้ความคุ้มครอง ด้านด้านการออม ด้านการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษี ด้านความมั่นคง และด้านการลงทุน ตามลำดับ ที่เป็นเช่นนี้เพราะการลงทุนในการทำประกันชีวิต ผู้ทำประกันยอมค่านึงถึงการลงทุนในระยะยาว และคาดหวังความคุ้มครองที่มีความคุ้มค่ากับเงินที่ลงทุนในการทำประกันชีวิต สอดคล้องกับผลการศึกษาของชิตากัญญา เลาชู (2558) เรื่อง ชีวิตกับการประกันชีวิตของคนไทย ที่พบว่า ผู้ทำประกันชีวิตต้องการด้านความมั่นคงในชีวิตด้าน เศรษฐศาสตร์และด้านสุขภาพ สอดคล้องกับผลการศึกษาของอิศราภรณ์วีระคงสุวรรณ (2556) เรื่อง ปัจจัยที่สัมพันธ์กับรูปแบบการทำประกันชีวิตของผู้ถือกรมธรรม์บริษัท อลิอันซ์ออยุธยา ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) ที่พบว่า รูปแบบประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์เป็นกระตุ่นพฤติกรรมผู้บริโภคในระดับสูง

1. ผลการเปรียบเทียบทัศนคติต่อการทำประกันชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกตามลักษณะของผู้ทำประกันชีวิต พบว่า ผู้ทำประกันชีวิตที่มี อายุ สถานภาพ จำนวนบุตร รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ทุนประกันชีวิต ระยะเวลาประกันชีวิต และอัตราผลตอบแทนรวมตลอดระยะเวลาสัญญา แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการทำประกันชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เพราะการทำประกันชีวิต ลักษณะของผู้ทำประกันชีวิตมีผลต่ออัตราการจ่ายเบี้ยประกันในแต่ละประเภท โดยเฉพาะอายุ เป็นตัวกำหนดการทำประกันชีวิต และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีผลต่อการจ่ายเบี้ยประกันชีวิต ผู้ที่มีรายได้สูง สามารถเลือกทุนประกันชีวิต และอัตราผลตอบแทนรวมสูงกว่าผู้ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า สอดคล้องกับผลการศึกษาของหุทัย พงษ์ศิริโสภภาพร (2563) เรื่อง พฤติกรรมและปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ ของผู้บริโภคนในกรุงเทพมหานครที่พบว่า อายุ สถานภาพ และรายได้ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อประกันชีวิต สอดคล้องกับผลการศึกษาของณัฐยา ภัทรกิจจานุรักษ์ (2560) เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกซื้อประกันชีวิตของผู้บริโภค ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่พบว่า สถานภาพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อประกันชีวิตของผู้บริโภค

2. ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของทัศนคติต่อการทำประกันชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดร้อยเอ็ดกับปัจจัยความคุ้มค่าในการประกันชีวิต พบว่า ปัจจัยความคุ้มค่าในการประกันชีวิต มีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อการทำประกันชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ด้านการใช้ประโยชน์ทางภาษี (X_5) ด้านการให้ความคุ้มครอง (X_3) ด้านการออม (X_2) ด้านการลงทุน (X_1) ส่งผลต่อทัศนคติต่อการทำประกันชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ตามลำดับ และ ตัวแปรทั้ง 4 สามารถอธิบายการผันแปรของทัศนคติต่อการทำประกันชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ได้ร้อยละ 15.60 ทั้งนี้เพราะ ผู้ทำประกันชีวิตมีความต้องการผลตอบแทนจากการลงทุนทำประกันชีวิต โดยเฉพาะนำไปใช้ประโยชน์ในการลดภาษีรายได้บุคคลธรรมดา และการทำประกันชีวิตถือเป็นการออมที่มีผลตอบแทนที่ดีรวมทั้งยังได้ความคุ้มครองด้านสุขภาพ และการเกิดอุบัติเหตุอีกด้วย สอดคล้องกับผลการศึกษาของดลชนก นะเสื่อ (2558) เรื่อง ปัจจัยด้านทัศนคติและความคุ้มค่าในการทำประกันชีวิตของลูกค้านานาชาติไทย ที่พบว่า ความคุ้มค่าในการทำประกันชีวิตมีความสัมพันธ์กับกระบวนการตัดสินใจในการทำประกันชีวิต โดยมีความสำคัญตามลำดับของความคุ้มค่าในการประกันชีวิต คือ ด้านการออมหรือสะสมทรัพย์ ด้านการให้ความคุ้มครอง ด้านการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษี ด้านความมั่นคง และด้านการลงทุน ตามลำดับ สอดคล้องกับผลการศึกษาของซัชชาลี สมเนตร (2562) เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อประกันชีวิตผ่านธนาคารกรุงไทย ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่พบว่า ทัศนคติที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อประกันชีวิตผ่านธนาคารกรุงไทยในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความรู้ความเข้าใจและความรู้สึก และ คุณค่าตราสินค้าที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อประกันชีวิต

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง ทัศนคติต่อการทำประกันชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด มีข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาดังนี้

ผลการวิจัยด้านประชากรศาสตร์ พบว่า ผู้ทำประกันชีวิตส่วนใหญ่อยู่ในวัยทำงาน ดังนั้น บริษัทประกันชีวิตควรมีผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ เพื่อขยายฐานลูกค้าให้หลากหลายกลุ่ม โดยเฉพาะผู้สูงอายุ และเด็กให้มากขึ้น

ผลการวิจัยด้านความคุ้มค่าในการทำประกันชีวิต พบว่า ผู้ทำประกันชีวิตให้ความสำคัญกับด้านการให้ความคุ้มครอง ด้านการออม และ ด้านการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษี ตามลำดับ ดังนั้นบริษัทประกันชีวิต ควรมีการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ประกันชีวิตที่ให้ความคุ้มครองที่เหมาะสมแก่ผู้ทำประกัน เพื่อ

เป็นการจูงใจในการออมของประชาชนมากขึ้น และสามารถนำสิทธิประโยชน์ไปใช้ทางภาษีได้ทั้งระยะสั้น และระยะยาว

ผลการวิจัยด้านทัศนคติต่อการทำประกันชีวิต พบว่า ผู้ทำประกันให้ความสำคัญกับด้านความ เชื่อมั่นว่าการทำประกันชีวิตเป็นการวางแผนทางการเงิน ดังนั้นบริษัทประกันชีวิตควรให้ความรู้ ความ เข้าใจกับผู้ทำประกันชีวิตให้รู้จักการวางแผนการเงิน และรู้จักการออมเพื่อสามารถมีเงินต้นที่ไม่สูญหาย และมีรายได้แน่นอนหลังเกษียณ หรือมีเงินไว้ใช้ในกรณีฉุกเฉิน เจ็บป่วย หรือเกิดอุบัติเหตุ และทุพพลภาพ สิ้นเชิงได้